

No es agrada sentir plorar. Prou feina tenim per nosaltres. El que ens faria gràcia, això sí, és que els qui manen es decidissin a fer política, a fer la seva política, és a dir, a intentar governar, amb modèstia però amb decisió, i no limitar-se a fer números i anar a remolc dels esdeveniments i, encara, arribant-hi tard, quan potser ser ja no hi ha res a fer.

Tenim la sensació que la regidoria d'ensenyament, en molts casos, es limita a tirar pilotes fora i va tapant febrats per allà on pot. Sembla que la responsabilitat els vagi grossa de més d'un parell de talles, tot i que cal reconèixer que s'han fet esforços per millorar la situació de les escoles. Potser seria el moment de plantejar una acció seriosa davant de qui convingui (govern central o govern nacional) encaminada, per exemple, a reivindicar per tots els mitjans possibles una solució per a l'ensenyament de 0-6 anys. I penso que l'única solució possible passa per l'equiparació amb les altres etapes de l'ensenyament i, per tant, aquesta etapa ha d'esser gratuïta, a la vegada que els educadors cobren un sou digne, proporcional al seu esforç i responsabilitat.

O, potser esteu d'acord en que el sou d'un especialista en matar milers de persones d'un sol tret des d'un avió sigui molt superior al sou d'un educador que el que intenta és formar persones capaces, entre altres coses, de fruir de la vida? Ja sabem que no. El que cal és demostrar-ho amb fets. I per tapar forats ja hi ha la Brigada d'Obres.

